

Yürümek Yağmur Altında

– M.Filizman · 24 Nisan 2015

Yürümek ne güzel.Yağmur altında,gecenin bir vaktinde..avare akşamlarda.hep birşeyler hatırlanır..uçup giden zaman..mutluluğumuza tanık olan ağaçlar..şehrin surları..saat külesi..çok farklı algılanır..bir hüznün düşer yüreğe taze..anılar depreşir o zaman..zamanın neresindeyim diye sorular başlar. uzak iklimlere gideriz...yol yürürken hep aklımıza güzel şeyler gelir.Ne zamanın içindeyiz nede büsbütün dışında..demişti TANPINAR..bize verilen zaman dilimin de yaşarız az veya çok..acık Yaradan bilir bu kader çizgimizi..geçmiş ne kadar bilsek de ileriye,bizden sonra gelecekleri,bilemeyiz..bizim şansımız tarih bilgisi..ama tarihi yapanlar değil.yazanlar anlatıyor..Yürümenin belki de en güzeli sevgiliyle veya arkadaşla olanıdır.Şarkılara ilham olan sevgi halinin en güzel anlatımı bir şarkı olur dillerde beraber yürüdük bu yollar da o yürüyüş asla unutulmaz..Yürürken hatırlanır.eski yollar.sokak çeşmeleri ,çocukluğumuza tanık olan mekanlar,ağaçlar,onlarda zamanla değişir.Yürümek de iki kişiliktir,yol arkadaşı..ilerde anılara,hüznün katan nostaljik duygulara konu olur.Hatırlanacak en güzel hatıra olur..avare akşamlarda..beraber yürümedik se de sanki beraber yürümüş gibi.